

4. Arbejde af ledende og kontrollerende Art i en Bedrift (for Formænd, Værkførere og lignende skal Arbejdstidsbestemmelserne gælde).

Kongen skal bestemme Omfanget af Lovens Anvendelse paa:

1. Hospitaler m. v.
2. Apoteker.
3. Beværterfaget.

En Forlængelse af Normal-Arbejdstiden foreslaas at kunne finde Sted i et i Forhold til de nugældende Regler mere begrænset Omfang.

II. Sverige.

Ved Loven af 17. Oktober 1919 indførtes i Sverige en daglig Maksimal-Arbejdsdag paa 8 Timer for voksne Arbejdere, beskæftigede i (alle) Virksomheder i Byer med over 1500 Indbyggere samt i Virksomheder med flere end 4 Arbejdere i mindre Byer.

En senere Lov af 22. Juni 1921 indskrænkede det Omraade, for hvilket den lovbestemte Arbejdstid skulde gælde, til Virksomheder, der beskæftigede flere end 4 Arbejdere — uden Hensyn til hvor Virksomhederne var beliggende.

Desuden unddroges en Række særligt opregnede Virksomheder fra Loven.

Den nugældende Lov af 3. Maj 1923, der afløser Loven af 22. Juni 1921, finder Anvendelse paa Virksomheder — industrielle eller ikke — der beskæftiger flere end 4 Arbejdere, (heri ikke medregnet saadanne Arbejdere, der anvendes til undtaget Arbejde) med Undtagelse af følgende Virksomheder:

1. Arbejde, der udføres i Arbejderens Hjem eller under saadanne Forhold, at Arbejdsgiveren ikke bør vaage over Arbejdets Udførelse.
2. Arbejde af saa uregelbundet Natur, at det ikke kan henlægges til bestemte Tider (visse Reparationsarbejder og visse Losnings- og Lastningsarbejder m. v.).
3. Statsarbejde (Arbejdere i Statens Tjeneste har dog ogsaa i Almindelighed en 8-Timers Arbejdsdag).
4. Arbejder paa Hospitaler, Fattiganstalter, Opfostringshjem eller Undervisningsanstalter m. v.
5. Skibstjeneste (for hvilken Loven om Arbejdstiden i svenske Fartøjer er gældende) og Fiskeri.
6. Skovarbejde m. v.
7. Optagelse af Tørv og Tilsikring af Brændselstørv og Tørvestrøelse (ikke undtaget ved de tidligere Love).
8. Landbrugsarbejde og Bygningsarbejder for Landbruget eller dets Behov (de 2 sidstnævnte Arter af Arbejde er ikke undtaget ved de tidligere Love).
9. Arbejde, der udføres af Trafikpersonalet ved Jernbaner, der anvendes i den almindelige Trafik.
10. Arbejde, der paahviler Medhjælpere i Handelsboder, Barberstuer, Frisørsaloner eller Badeanstalter.
11. Hotel-, Restaurations- og Kafépersonale, der betjener Offentligheden.
12. Tjeneste som Portvagt og lignende (ikke undtaget i de tidligere Love).

Som »Arbejdere« i Lovens Forstand medregnes ikke Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie, ej heller Værkførere eller andet overordnet Personale, Tegnere, Bogholdere og lignende eller Kontorbude eller anden underordnet Kontormedhjælp.

Den effektive Arbejdstid er 8 Timer daglig eller 48 Timer ugentlig.

Herfra gælder dog følgende Undtagelser:

- a. Arbejdstiden kan udstrækkes i et eller flere Døgn til højst 9 Timer under Forudsætning af, at den ugentlige Begrænsning ikke overskrides.
- b. Ved Arbejde, der foregaar med regelmæssige Skifter, kræves blot, at den sammenlagte Arbejdstid for et Tidsrum af 3 Uger svarer til gennemsnitlig 48 Timer om Ugen.
- c. For Arbejder, der i væsentlig Grad er afhængig af Aarstiden eller Vejrliget, eller hvor Arbejdstid af anden Grund maa være af vekslende Længde, kan Arbejdsraadet tillade, at den fastsatte Arbejdstid beregnes som Gennemsnit af et vist længere Tidsrum.
- d. For Arbejde, som udføres i 3-Skift og paa Grund af særlige Omstændigheder maa foregaa kontinuerligt ogsaa Søn- og Helligdage, kan Arbejdsraadet tillade fornøden Dispensation.